

РЕШЕНИЕ

№ 7954

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6408** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от С. Г. М. чрез адв. Г. М. от САК, срещу Заповед с рег. № 513з-4642/23.05.2023г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, издадена на основание чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв.М., като претендира основателността ѝ в ход по същество и в писмени бележки. Иска от съда да отмени оспорената заповед и да присъди разноски по представен списък. В жалбата и в писмената защита се поддържа незаконосъобразност на заповедта на основание нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон, заповедта била вътрешно противоречива до степен, че не ставало ясно какво нарушение е вменено за да може да организира защитата си, не са посочени вредоносни последици и в какво се изразяват, не съдържа нито дата и място на извършване на нарушението - съществено нарушение на правото на защита на наказаното лице.

В писмената защита въз основа на доказателствата по административната преписка са изложени съображения, че по отношение на шестте лица, съхранявали в определен период огнестрелни оръжия и боеприпаси в нарушение на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ), не

ставало ясно от мотивите на заповедта какво точно е следвало да извърши, но жалбоподателят като началник група КОС при 06 РУ - МВР, не е извършил, не ставало ясно каква точно организация следвало да създаде. Адв. М. се позовава на наблюдателните дела на тези лица, като претендира на основание извършените действия, че жалбоподателят е създал необходимата организация, в това число на основание, че е сезирана прокуратурата, издадени били постановления на прокурора за отказ да се образува наказателно производство, в които били описани извършените действия. След връщане на преписката в 06 РУ - СДВР, са съставени АУАН и издадени НП. Претендира, че единственото правомощие, което служителите на КОС можели да извършат, съгласно дадените им правомощия от ЗМВР, е да докладват за констатираното от тях нарушение за преценка от компетентните органи дали поведението на конкретното лице съставлява престъпление или административно нарушение, както и да поканят лицето да предаде оръжието си. Ето защо жалбоподателят и подчинените му служители са извършили необходимото.

В оспорената заповед не било посочено, какво точно следвало да извърши жалбоподателят, но не е извършил, за да създаде длъжимата организация. Претендира, че съществуващата неяснота на обвинението не била преодоляна и от извода на стр.5 от заповедта - посоченото, че с бездействието си жалбоподателят не е изпълнил служебните си задължения по т.2 от специфична длъжностна характеристика - да организира и ръководи, координира, възлага и контролира процеси, ...". В т.2 се съдържали множество дейности, посочени са повече от един законови и подзаконови нормативни актове, не било посочено конкретно в какво се изразява нарушението, за защитата е налице невъзможност да разбере какво е нарушението, вменено във вина на жалбоподателя. Не били посочени причините, поради които счита, че нарушението е извършено виновно, както и мястото на извършване на нарушението по отношение на всяко от 6-те лица, не било конкретизирано и за кое точно нарушение от шестте е наложено процесното дисциплинарно наказание, поради което счита и допуснато нарушение на чл.197, ал.3 ЗМВР.

Претендира се присъждането на разноски - в ход по същество.

Ответникът - директор на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез юрк. Д., оспори жалбата изцяло, като в ход по същество и в писмена защита претендира неоснователността ѝ, иска от съда да отхвърли жалбата и да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението на адвоката.

В подробни писмени бележки ответникът излага съображения за законосъобразност на процесната заповед на всички основания по чл.146 АПК, в това число за спазването на всички относими изисквания на закона при издаването ѝ. претендира, че са ангажирани достатъчно доказателства, които удостоверявали извършеното нарушение, спазени са и разпоредбите, касаещи защита на правата на жалбоподателя, както и съответствието ѝ с целта на закона - да има пердупредително действие.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително представени от ответника за компетентността на органа, издал заповедта.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе

предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорения акт по реда на чл.168 АПК във връзка с чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното: от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта:

Оспорената по делото заповед е връчена на жалбоподателя на дата 09.06.2023г., а жалбата до съда е с дата 26.06.2023г., с оглед на което е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.211 ЗМВР и е допустима.

По фактите съдът приема следното:

С оспорената по делото Заповед с рег. № 513з-4642/23.05.2023г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, издадена на основание чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, на жалбоподателя С. Г. М., в качеството му на старши инспектор, началник група "Контрол над общоопасните средства" в сектор "Охранителна полиция" към 06 РУ - СДВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, затова, че:

- от сектор КОС - О. към Главна дирекция Национална полиция в 06 РУ - СДВР, била извършена проверка на статуса на оръжията на лица по списък, за десет от тях било констатирано, че лицата са с изтекли разрешения, но продължавали да съхраняват огнестрелно оръжие и боеприпаси (О.).

- за проверка на изложените данни били изискани наблюдателните дела на 10 -те лица, в хода на проверката, разпоредена със Заповед № 513з-95/ 06.01.2023г., изменена със Заповед № 513 з-887/02.02.2023г. срещу старши инспектор С. М., било установено, че 6 от лицата са съхранявали огнестрелно оръжие и боеприпаси в нарушение на ЗОБВВПИ, т.е. без валидно разрешително - обр.3 към същия закон: лицата П. М., Н. Н. В. Б., С. Ц., Ф. С. и Я. Я.

-видно било от документите от наблюдателното дело на всяко от лицата, срокът на валидност на издаденото разрешение: за П. М. - до 15 .10.2022г., но оръжието било предадено доброволно ведно с боеприпаси едва на 20.12.2022г.; за Н. Н. - валидността е до 19.11.2022г., но оръжието било предадено доброволно на 28.11.2022г.; В. Б. - валидност до 08.10.2022г., но оръжието и боеприпаси са предадени доброволно на 02.12.2022г.; за С. Ц. - валидност до 25.09.2022г., но 29.11.2022г. лицето предало доброволно оръжие и боеприпаси; Ф. С. - валидност до 19.09.2022г., но оръжия и боеприпаси предал на 28.11.2022г.; за Я. Я. - валидност до 11.10.2022г., на 28.11.2022 г. предал притежавани О..

-Всички посочени лица не са подали заявление за продължаване на срока на действие на разрешението притежаваните от него оръжие и боеприпаси.

-Направен е извод за всяко от лицата, че за периода от изтичането на валидността на разрешението до датата на доброволно предаване на О. в 06 РУ - СДВР, оформено с протокол, са притежавали О. без надлежно разрешително за него, съгласно образец 3 към ЗОБВВПИ, също са посочени данни за всяко от лицата за съставени актове за установяване на административно нарушение и издадено наказателно постановление за нарушение на чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ.

За да наложи процесното дисциплинарно наказание органът се е позовал на запознаването си със справка № 227р-9695/25.04.2023г. по описа на 03 РУ - СДВР и материалите от извършената проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, разпоредена с негова

Заповед № 513з-95/ 06.01.2023г., изменена със Заповед № 513 з-887/02.02.2023г. и последващи такива относно удължаването на срока на проверката - Заповед № 513з-1964/09.03.2023г. и № 513з-3634/19.04.2023г., издадени от директора на СДВР. в заповедта е посочено, че проверката била образувана по данните в справка с рег. № 328р-63445/07.12.2022г. по описа на Главна дирекция "Национална полиция" - МВР, данните са за това, че в Об РУ -СДВР имало случаи, при които лица с изтекли разрешения продължавали да съхраняват огнестрелно оръжие и боеприпаси, като в някои от случаите не се спазвало изискването за уведомяването на началника на РУ с докладна записка и не били предприети своевременни действия за изземване на огнестрелното оръжие. и боеприпаси от лица с изтекли разрешителни по чл.58, ал.1, т.7 ЗОБВВПИ. Органът е посочил, че първоначално проверката - по заповедта от 06.01.2023г. била образувана срещу неизвестен извършител., но от проверяващата комисия постъпило искане за изменението на заповедта и за образуване на проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР предвид установени допълнителни данни срещу старши инспектор С. М. и за това, че в качеството му на началник на група "Контрол над общоопасните средства" при Об РУ - СДВР, не е създал необходимата организация за стриктно спазване на т.т. 1 и 2 от писмо №8121р-12773/08.06.2017г. на главния секретар на МВР, които са цитирани:

т.1 "Служителите, осъществяващи контрол на дейностите с О. да следят за сроковете на издадените разрешения. Да засилят текущите проверки на лицата с предстоящо изтичане на издадени разрешения за дейности с О., като лицата бъдат уведомявани за едномесечния срок за подаване на заявление съгласно чл.87, ал.1 ЗОБВВПИ, което да бъде отразявано в докладната записка от проверката; т.2:"Преди изтичане на срока на разрешенията и неподаване на заявление за подновяването им, служителите по линия на контрол на общоопасните средства да уведомяват писмено началника на съответното районно управление за предприемане на мерки при изтичане на срока на разрешението за изземване на О. от лицата и недопускане да държат О. без правно основание".

Органът е посочил в мотивите на оспорената заповед", че проверката срещу С. М. е разпоредена с негова Заповед № 513з-887/02.02.2023г., било образувано дисциплинарно производство за извършено от служителя нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР - "неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове., на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и на главния секретар на МВР и на преките ръководители", съставомерно по чл.200, ал.1, т.11. ЗМВР - неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и главния секретар, и на преките ръководители, за което се предвиждало налагане на наказание "порицание".

Органът е обсъдил в мотивите на оспорената заповед дадените сведения от Л. Д., С. С., както и писмените обяснения на проверяваното лице - С. М., дадени във формата на писмено сведение от дата 21.04.2023г., в което същият е изложил данни за организацията на работа в група КОС - СОП при Об РУ - СДВР.

В оспорената по делото заповед е посочено, че на жалбоподателя е предоставена възможност да упражни в пълен обем правата си по чл.205, ал.3, чл.207, ал.8 т.6 вр. ал.10 ЗМВР като на 20.01.2023г. бил запознат със заповедта за проверката срещу неизвестен извършител от 06.01.2023г., На 28.02.2023г. бил запознат и със заповедта

от 02.02.2023г. за образуваната проверка срещу него, пи изготвена от проверяващата комисия поканана. На поканата служителят отбелязал, че ще се придържа към сведенията, дадени до момента - и нови ще даде след като му бъдат предоставени копия от събраните до момента материали. С протокол от 20.03.2023г. на жалбоподателя са предоставени копия на събраните по при проверката материали. М. бил запознат и със заповедта от 09.03.2023г., с която наказващият орган е върнал производството за събиране на допълнителни доказателства по случай. На 26.04.2023г. М. бил запознат със Справка №227р-9695/25.04.2023г. на комисията за резултатите от проведеното срещу него производство. На 16.05.2023г., по вречена поканана, от дисциплинарно-наказващия орган, С. М. бил поканен да даде писмени обяснения по вмененото му нарушение, но същият не се е възползвал от възможността, което било отразено в протокол от 19.05.2023г.

Органът е формирал извод, след като е обсъдил данните за създадената организация и подчертал, че едва в началото на 2023г. са предприети от началника на група КОС при 06 РУ - имало създадена организация за текущи проверки на лица с предстоящо изтичане на издадени разрешения за дейности с О., имало изготвен график от началника на група КОС и утвърден от началника сектор ОП при 06 РУ -СДВР. На всеки служител от групата били възложени конкретни дати от месеца за които отговарял.

Органът е формирал извод - стр. 7 от **мотивите на оспорената заповед, че от сведенията на служителите в групата се потвърждавало, че началникът на група КОС при 06 РУ СДВР не изпълнил служебните си задължения "като не е създал нужната организация за осъществяване на контрол по отношение на срока на издадените разрешителни по ЗОБВПИ и изземване на оръжия и боеприпаси от лицата с изтекли разрешителни."**

Що се касае до данните за конкретните 6 лица, то от представените по преписката постановления на прокурора за отказ да се образува наказателно производство срещу лицата, са описани предприетите действия от служителите на КОС:

в Постановление от 05.02.2023г. -л.196 от делото по отношение на В. Б. е посочено, че на 07.09.2022г. е потърсен на мобилен телефон от служители на служба КОС при 05 РУ - СДВР, отразено в Докладна записка и конкретно от С. М., който уведомял лицето за предстоящото изтичане на срока на валидност на разрешението му за носене и съхранение на оръжие. Б. заявил, че се намира извън територията на [населено място] и ще предаде оръжието когато се прибере. има данни за повторно уведомяване на лицето от служител - на 28.11.2022г., Идентични данни по същество се съдържат в постановления от 05.12.2022г. - л. 219 от делото за Я. Я. , в постановление от 16.01.2023г. за П. М. - л. 224 от делото, за Н. Н. - постановление от 09.12.2022г. - л. 190 от делото . За посочените в мотивите на оспорената заповед 6 лица по преписката са представени данни за включването им в докладни записки от С. М. до началника на 06 РУ - СДВР . Така П. М. е включен в докладна записка от 15.09.2022г. на л. 233 от делото; Я. Я. - в докладна записки от 15.09.2022г. - л. 222 от делото; С. Ц. - в докладна записка от 19.08.202г. - л. 207 от делото; В. Б. - в докладна записка от 12.09.2022г. - л. 199 от делото.

Следва да се посочи, че С. М. в сведението си от 21.04.2023г.е описал за 10- лица, сред които и 6-те лица, посочени по имена в мотивите на процесната заповед, данни за уведомяването им, за получените сведения, за изготвена докладна записка до началник РУ, за изпращане на преписката в Софийска районна прокуратура по

компетентност за проверка с оглед данни за извършено престъпление по чл.339, ал.1 НК, както и за изземване на оръжията с протокол за доброволно предаване.

За да наложи процесното наказание органът е формирал извод от данните по преписката за допуснато неизпълнение на служебните задължения от С. М., вменени му с т. 2 "основни длъжностни задължения " от специфична длъжностна характеристика за длъжността началник група КОС - СОП при 06 РУ – СДВР, а именно: "организира, ръководи, координира, възлага и контролира процеси, свързани с изпълнението на задачи в групата по контрол на ,

Правна преценка на съда:

Издателят на заповедта – директорът на СДВР, е ръководител на структура на смисъла на чл.37, ал.1 от ЗМВР. Съгласно посочената норма основни структури на МВР са и областните дирекции, а съобразно чл.37,ал.3 от ЗМВР, устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, а именно Правилникът за устройството и дейността на МВР. В чл.9, ал.2 от Правилникът е посочено, че СДВР има статут на областна дирекция на МВР, което обосновава изводът, че директорът на СДВР е ръководител на структура по смисъла на чл.204 ал.1 т.3 от ЗМВР, който е компетентен да налага дисциплинарни наказания, изрично изброени в нормата на чл.197 ал.1 т.1-3 от ЗМВР, в това число и „порицание“ по отношение на служителите на ръководни длъжности, каквато заема и оспорващият. По делото не е оспорено, а и от приложената по делото като доказателство кадрова справка се установява, че С. М. към датата на издаване на процесната заповед е заемал длъжността началник група КОС , сектор Охранителна полиция при 06 – РУ СДВР. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в предвидената от закона форма – писмена. Съгласно чл.210, ал.1 ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. От формална страна процесната заповед съдържа данни по посочените критерии.

Съдът формира извод, че процесната заповед е издадена при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради следното:

Нарушението е съществено, тъй като е засегнало правото на участие в проверката и на защита на дисциплинарно наказаното лице, и по съображение, че ако нарушението не беше допуснато, резултатът от производството е възможно да бъде различен - незаконосъобразност по чл.146, т.3 |АПК.

Този извод съдът формира от съдържанието на издадената заповед по чл. 205, ал.2 ЗМВР за дисциплинарна проверка. Съгласно чл. 30, ал.1 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, компетентният дисциплинарно наказващ орган разпорежда проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР с писмена заповед, като в нея определя състав на проверяваща комисия и нейния председател. Посоченото задължение

формално е спазено, в заповед №513з – 887/02.02.2023г., издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР, но е нарушено изискването по ал.2 от нормата на инструкцията относно съдържанието на заповедта за проверка.

Така съгласно чл.30, ал. 2 от Инструкция № 8121з-877 806.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, заповедта по ал. 1 - за възлагане на проверка, следва да съдържа :

"всички налични първоначални данни и квалификацията на дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание, срока за извършване на проверката по ал. 1, правата по чл. 205, ал. 3 и 5 и чл. 207, ал. 8 от ЗМВР и задължението по чл. 21, ал. 1 на служителя, срещу когото е разпоредена проверката.

В случая, видно от текста на заповедта за проверката срещу жалбоподателя от дата 02.02.2023г., – л. 76 от делото, че същата не съдържа "всички налични данни", доколкото в същата е посочена само следното : проверяват се данни по справка № 3286р-63445/07.12.2022г. по описа на ГДНП – МВР за резултатите от извършената проверка по линия на КОС в 06 РУ – СДВР. „Данните са за неизпълнение на т. т. 1 и 2 от писмо № 8121р-12773/08.06.2017г. на главния секретар на МВР-нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР съставомерно по чл.200, ал1, т.11 ЗМВР, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца до една година. С тази заповед, се изменя издадената такава на 06.01.2023г. с за проверка срещу неизвестен извършител, ,като са изтъкнати данни за извършена квалификация на нарушението от проверяващата комисия – по посочените до тук разпоредби, като предложението е да се измени първоначалната заповед, като се образува проверка срещу С. М..

Нито в заповедта от 06.01.2023г., нито в заповедта за изменението ѝ от 02.02.2023 г., издадена по искане на проверяващата комисия за образуване на проверка срещу жалбоподателя за дисциплинарно нарушение, са посочени конкретни данни за факти и обстоятелства, относими към вмененото му нарушение на посочената в заповедите разпоредба и предмет на проверката.

Направеното общо описание на фактите, в това число без връзка с конкретните 6 лица от заповедта или 10-те лица по справката на ГДНП, пречатства упражняването на правото на защита. Липсата на достатъчно фактически основания, във връзка с които се образува проверката срещу С. М., не може да бъде преодоляна и с посочената като нарушена разпоредба на **ЗМВР или праванта квалификация на нарушението.**

На първо място, защитата се реализира срещу фактите, а не срещу правото. На следващо - защото при възлагането на проверката срещу жалбоподателя няма конкретни констатации за неизпълнено от него задължение по т.1. и т.2 от ПИСМО №8121р-12773/08.06.2017г. на главния секретар на МВР.

В казуса по делото фактическите основания за възлагане на проверката

срещу жалбоподателя са от съществено значение, защото воденото срещу него дисциплинарно производство - проверка за спазването на т.1 и т.2 от писмото на главния секретар, е за извършване или не на конкретни действия по работата с преписките. Същевременно, освен посочените точки от писмото на главния секретар като основания за възлагане на проверка срещу С. М., в мотивите на оспорената заповед е прието извърщено съвсем различно нарушение на служебната дисциплина - неизпълнение на т. 2 "Основни длъжностни задължения" по длъжностната му характеристика. Така в никоя от заповедите по чл.205, ал.2 ЗМВР срещу С. М. не е посочено неизпълнение на т. 2 "Основни длъжностни задължения" по длъжностната му характеристика, цитирана дословно "Организира, ръководи, координира, възлага и контролира процеси, свързани с възлагането на задачи на групата...". За неизпълнение на посочените задължения по длъжностната характеристика на жалбоподателя не е издадена заповед за проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР срещу жалбоподателя.

Същевременно в мотивите на процесната заповед е формулиран общ извод, че от сведенията на служителите в групата се потвърждавало, че началникът на група КОС при 06 РУ СДВР не изпълнил служебните си задължения **"като не е създал нужната организация за осъществяване на контрол по отношение на срока на издадените разрешителни по ЗОБВП и изземване на оръжия и боеприпаси от лицата с изтекли разрешителни."** Този извод не е обвързан с конкретен период от време, през който не е изпълнено задължението, нито има индикация, че изводът е свързан с конкретните 6 лица, подробно обсъдени в заповедта, или 10 -те лица, за които жалбоподателят в хода на проверката е дал сведения и са посочени общо в мотивите за оспорената заповед.

Предвид на всичко изложено, то действително съществува неяснота на данните за фактите и обстоятелства, въз основа на които е възложена проверката срещу старши инспектор С. М. със заповедта по чл.205, ал.2 ЗМВР от дата 02.02.2023г.

Посоченото нарушение е съществено, тъй като е от значение и за правната квалификация на нарушението, за следващото се нето дисциплинарно наказание. Така например, дисциплинарното нарушение на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР е аз **"неизпълнение на служебните задължения"**, за което **съгласно чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР - допуснато поради небрежност (в оспорената заповед е посочена форма на вината - небрежност), се налага дисциплинарно наказание "писмено предупреждение"**, а не процесното - "порицание".

Тъй като в мотивите на заповедта за възлагане на проверка не е посочено и за какъв период е проверката или в какъв период от време е допуснато нарушението, съдът е в невъзможност да установи спазването на сроковете за налагане на дисциплинарното наказание . Така съгласно [чл. 195, ал. 1 ЗМВР](#) за визираните в процесната заповед нарушения, дисциплинарната отговорност на служителя може да бъде ангажирана в срок от два месеца от откриването им, и не по-късно от една година от извършването им.

Поради допуснатото нарушение жалбоподателят е бил лишен от участие в дисциплинарно производство и правото му да се защити срещу

вмененото му бездействие - едва със процесната заповед е посочено, че е допуснал нарушение на служебни задължения по длъжностната му характеристика. Поради това дадените от жалбоподателя писмени обяснения и сведения по образуваната проверка срещу него на различно основание, не могат да се ценят като дадени в образуваната проверка за посоченото в мотивите на оспорената заповед .

Също така, заповедта за разпоредената проверка следва да бъде изменена при промяна в правната квалификация. Така съгласно чл.37, ал.1, т.5 от Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика при промяна в първоначалната квалификация на нарушението изменя заповедта, с която е разпоредена проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, и връща материалите на проверяващата комисия.

В случая за промяната на правната квалификация – за неизпълнение на задължения по т. 2 от длъжностната характеристика на жалбоподателя, не е издадена нова заповед по чл.205, ал.2 ЗМВР, както изисква разпоредбата. Вместо това, жалбоподателят С. М. е уведомен че е извършил посоченото нарушение едва със справка на проверяващата комисия.

Съгласно чл.37, ал.2 ЗМВР, когато при промяна на правната квалификация дисциплинарно наказващият орган връща преписката на проверяващата комисия, определя срок при съобразяване на сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР. Промяната на правната квалификация на извършеното по вид дисциплинарно нарушение, съставлява обстоятелство, което се основава именно на данни за факти и обстоятелства, относими към извършено нарушение от лицето, срещу което се възлага проверката. Също така квалификацията на извършеното по вид дисциплинарно нарушение, е относимо към санкционната норма - определянето на дисциплинарното наказание.

Следователно, като не е издал заповед за възлагане на проверка срещу жалбоподателя по чл.205, ал.2 ЗМВР в съответствие с изискванията на закона а съдържанието ѝ, съответно като не е изменил равната квалификация на нарушението, от административно-наказващия орган е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, до степен на невъзможност да разбере срещу какви факти и обстоятелства следва да се защитава проверяваното лице и да участва и реализира всички предоставени му от закона права в рамките на производството. Посоченото нарушение е довело и до неяснота на фактическите и правни основания, вменени в нарушение на служебни задължения.

Предвид изложеното, оспорената по делото заповед е незаконъсообразна по чл.146, т.3 АПК, представляващо и основание за отмяната ѝ, което и

съдът следва ад постанови с решението си.

Поради своеремнено направено искане за присъждане на разноски, съдът следва ад присъди такива в полза на жалбаподателя. По представения списък са предявени разноски в размер ан за държавна такса в размер на 10 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв., посочено като платено в брой в договора за правна защита и съдействие на л. 7 от делото. Съгласно чл.8,, ал.3 от наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение на адвоката за процесното дело е в размер на 1000лв. Предвид на така установяния минимален размер, то договореното и платено възнаграждение с 200 лв. повече не може да се определи като прлекомерно. При тези данни, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1210лв. общо.

На основание изложеното и чл.172, ал. АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от С. Г. М. - началник група „Контрол на над общоопасните средства“ при 06 РУ – СДВР, Заповед с рег. № 513з-4642/23.05.2023г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, издадена на основание чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2 , чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, с която на С. Г. М. в посоченото качество, е наложено дисциплинарно наказание „порицание" за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, със седалище в [населено място], **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Г. М. - началник група „Контрол на над общоопасните средства“ при 06 РУ – СДВР, сумата от 1210 (хиляда двеста и десет) лева за разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: